

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1974—31. marts 1975.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 1) findes i tidenden sp. 515, 565, 597 og 691, finansudvalgets betænkning i tillæg D. sp. 3).

Der var stillet 40 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§ 1, ændringsforslag nr. 1 og 2, § 2, således ændret, §§ 3-10, ændringsforslag nr. 3-6, § 11, således ændret, §§ 12 og 13, ændringsforslag nr. 7-21, § 14, således ændret, § 15, ændringsforslag nr. 22-25, § 16, således ændret, §§ 17-20, ændringsforslag nr. 26-31, § 21, således ændret, § 22, ændringsforslag nr. 32-36, § 23, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 37 om, at § 24 udgår, betragtedes hermed som *vedtaget*, hvorefter § 24 var *bortfaldet*.

§§ 25-26, ændringsforslag nr. 38 om en ny affattelse af § 27, § 27 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 39 og 40, § 30, således ændret, og § 31

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i finansudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

(Lovforslaget (nr. 75) findes i tillæg A. sp. 1273, fremsættelsen i tidenden sp. 1545).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Dette forslag til ændring af investeringsfondsloven går ud på at forhøje den andel af en erhvervsdrivendes overskud, som skattefrit kan henlægges til en investeringsfond, fra 20 pct. til 25 pct. af overskuddet.

Der kan måske nok principielt siges en række positive ting om investeringsfonds' indflydelse på virksomhedernes investeringspolitik set i forhold til de almindelige afskrivningers virkninger, idet man opnår en jævner investeringsrytme og mindre tilbøjelighed til investering alene for at mindske skatten, hvilket kan give fejlinvesteringer og prestigeinvesteringer — det er for så vidt stort set det samme.

Når vi imidlertid ser med skepsis på forslaget, er det for det første, fordi det er vor og finansministerens erklærede hensigt at søge at forenkle skatterne ved afskaffelse af alle disse forskellige fradrag. Det er et mål, som vi i socialdemokratiet lægger meget stor vægt på at få realiseret. Derfor forekommer det os ikke umiddelbart rimeligt nu at udbygge et eksisterende fradrag.

Den anden årsag til, at vi er betænkelige ved forslaget, er, at disse investeringsfondshenlæggelser jo netop repræsenterer en af de måder, hvorpå en erhvervsdrivende kan manipulere med sin indkomst, altså bringe indkomsten ned i de år, hvor den er særlig høj, og således opnå en udjævning af indkomsterne over en årrække med mindre skattebetaling til følge.

Forslaget vil ifølge ministerens bemærkninger til det flytte 70 mill. kr. om året fra staten og kommunernes kasser over i de erhvervsdrivendes kasser. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at det store flertal af skatteyderne er imod sådanne regler, som begunstiger en enkelt klasse, og socialdemokratiet deler dette flertals opfattelse.

Vi vil arbejde aktivt på en sanering af hele indkomstskattesystemet, og vi mener, det er